

ת"פ 10603/12/18 - מדינת ישראל נגד כרים בדואי,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 10603-12-18 מדינת ישראל נ' בדואי

לפני
המאשימה:
כבוד השופט יוסי טופף
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אלירן גלילי
מפרקליטות מחוז תל אביב (פלילי)
נגד
הנאשם:
כרים בדואי,
ע"י ב"כ עו"ד מחמוד נעאמנה

גזר דין

האישום וההרשעה

1. ביום 12.9.2019 הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר דיוני בתום הליך גישור (לפני כב' השופט בני שגיא), בביצוע עבירה של **סיוע לסחר בסם מסוכן**, לפי סעיף 31 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ולפי סעיף 13 ביחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים המסוכנים**"); וכן עבירה של **סחר בסם מסוכן**, לפי סעיף 13 ביחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים.

2. בכתב האישום המתוקן, צוין כי במועדים הרלוונטיים לאירועים המפורטים בו, הסתייעה המשטרה בסוכן סמוי מטעמה, אשר פעל בשליחותה, בהוראתה, באישורה ובמימונה (להלן: "**הסוכן**"). במסגרת פעילות הסוכן, ובהוראת שוטר אשר הפעיל אותו, רכש הסוכן בעבור סכום כסף, סמים מסוכנים מסוג קוקאין, בעסקאות שתואמו מראש ובוצעו עם הנאשם, הכל בהתאם להוראות המפעיל. צוין כי בין הסוכן לבין הנאשם הייתה היכרות מוקדמת.

כתב האישום המתוקן חובק שני אישומים, כדלקמן:

(א) לפי האישום הראשון, ביום 20.10.2018 בשעת ערב פנה הסוכן לנאשם, באמצעות יישומון "מסנג'ר", ורשם לו שהוא צריך אותו, במטרה להוציא לפועל עסקת סמים. בתגובה, שלח הנאשם לסוכן את מספר הטלפון הנייד שלו.

בהמשך אותו היום, התקשר הסוכן אל הנאשם, ושאל אותו אם יוכל למכור לו 20 גרם קוקאין. השניים סיכמו שיפגשו למחרת בלוד, לצורך ביצוע העסקה.

ביום 21.10.2018 בשעה 13:38 לערך, לאחר מספר שיחות בהן התקשר הסוכן לנאשם במטרה להוציא לפועל עסקת סמים, אך לא נענה, עד שבסמוך לשעה 19:58 התקשר הנאשם לסוכן, והשניים סיכמו שיפגשו למחרת היום, והנאשם ימכור לסוכן 40 גרם קוקאין, במחיר של ₪ 380 לגרם (להלן: "**עסקת סמים**").

ביום 22.10.2018 בסמוך לשעה 13:52, התקשר הסוכן לנאשם, אך לא נענה. מספר דקות לאחר מכן, התקשר הנאשם לסוכן והשניים סיכמו שהסוכן יגיע ללוד, לצורך ביצוע עסקת הסמים. בהמשך, בסמוך לשעה 14:41, נסע הסוכן ברכבו ללוד לצורך קידום עסקת הסמים. הסוכן התקשר לנאשם וזה הורה לו להגיע לכתובת ביתו שבלוד (להלן: "**הבית**").

בהמשך הגיע הסוכן לבית, נכנס לסלון ופגש בנאשם, יחד עמו שהו בבית שניים אחרים, אשר זהותם אינה ידועה למאשימה (להלן: "**האחרים**"). הסוכן מסר לנאשם סך של ₪ 15,200 בעבור עסקת הסמים. אחד האחרים פנה לסוכן ושאל: "כמה לחתוך לך?". בחלוף מספר דקות, הגיע לסלון אדם אחר שני, כשהוא אוחז בידו משקל אלקטרוני, הניח את סם הקוקאין על המשקל, ולאחר מכן הכניסו לתוך שקית ניילון. הסוכן לקח את שקית הניילון המכילה 39.62 גר' נטו סם מסוג קוקאין ועזב את הבית.

לאור האמור, נטען כי הנאשם סייע לאחר לבצע סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין ללא היתר כדן.

(ב) לפי האישום השני, ביום 30.10.2018 התקשר הנאשם לסוכן וביקש לברר מדוע הסוכן לא עמד עמו בקשר. ביום 5.11.2018 בשעה 12:34 לערך, התקשר הסוכן לנאשם, במטרה להוציא לפועל עסקת סמים. הסוכן שאל את הנאשם אם הוא יכול למכור לו 40 גרם קוקאין, והנאשם השיב בחיוב. הסוכן אמר לנאשם שכעבור מחצית השעה הוא ייצא לבית.

בהמשך, בסמוך לשעה 13:15, התקשר הנאשם לסוכן ומסר לו שלא יגיע לביתו, כיוון שקיימת נוכחות משטרתית באזור. הסוכן השיב לנאשם שהוא יכול לנסות לקנות מאדם אחר קוקאין, אך הנאשם ביקש ממנו לחכות, כדי שיקנה ממנו את הקוקאין. בהמשך, התקשר הסוכן לנאשם, אך לא נענה. בסמוך לשעה 16:04 התקשר הנאשם לסוכן והודיע לו שהוא יכול להגיע לביתו, לצורך ביצוע עסקת הסמים. בתגובה, השיב הסוכן לנאשם שהוא יגיע לביתו של הנאשם במהלך סוף השבוע.

ביום 8.11.2018 בסמוך לשעה 13:47, שוחחו הסוכן והנאשם בטלפון וסיכמו כי הסוכן יגיע לביתו של הנאשם, לצורך ביצוע עסקת הסמים, בסמוך לשעה 15:30. בהמשך, בסמוך לשעה 16:18, נסע הסוכן ברכבו לבית, לצורך קידום עסקת הסמים. במהלך הנסיעה התקשר הסוכן לנאשם ועדכן אותו שברצונו לרכוש ממנו 30 גר' קוקאין. בהמשך, הגיע הסוכן למקום, נכנס לסלון הבית והנאשם מסר לו ניילון נצמד שקוף שהכיל 29.98 גר' קוקאין. בתמורה, מסר הסוכן לנאשם סך של ₪ 11,400.

ביום 11.11.2018 בסמוך לשעה 15:55, התקשר הסוכן לנאשם במטרה להוציא לפועל עסקת סמים. הסוכן שאל את הנאשם אם הוא יכול למכור לו 5 גר' קוקאין. הנאשם השיב לסוכן בשלילה ובתגובה שאל אותו הסוכן האם הוא יכול להפנות אותו לאחר שימכור בעבורו את הסמים. הנאשם השיב לסוכן שיבדוק. בהמשך, בסמוך לשעה 16:06 התקשר הסוכן לנאשם, אך לא נענה.

לאור האמור, נטען כי הנאשם סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין ללא היתר כדין.

3. סיכומו של דבר, עסקינן בשתי עסקאות סמים, כאשר במסגרת העסקה הראשונה הנאשם סייע למכירת 39.62 גר' קוקאין לסוכן תמורת 15,200 ₪; ובמסגרת העסקה השנייה, הנאשם מכר לסוכן 29.98 גר' קוקאין תמורת 11,400 ₪.

4. ביום 12.9.2019, בתום הליך גישור, גובש הסדר טיעון לפיו הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בכתב האישום המתוקן. הצדדים לא הגיעו להסכמות בנוגע לעונש, למעט הסכמה בדבר גובה הקנס, אשר יעמוד על סך של 26,600 ₪, וישולם בתשלומים, כאשר התשלום הראשון ישולם עוד בתקופת מאסרו של הנאשם, ויתרת התשלומים לאחר שחרורו.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה, עו"ד אלירן גלילי, טען כי יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אחד מהאישומים בהם הורשע הנאשם - בעבירת סיוע לסחר ובעבירת סחר בסם מסוכן, היות ומדובר בשתי עסקאות שבוצעו במועדים שונים, בכמויות סם שונות והביאו להרשעת הנאשם בסעיפי חיקוק שונים. מכאן, נטען למתחם ענישה הולם לעבירת הסיוע לסחר בסם שנע בין 15 ל-30 חודשי מאסר; ואילו ביחס עבירת הסחר נטען למתחם ענישה הולם שנע בין 25 ל-50 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה עתר לקביעת עונש שימצא בחלק העליון של כל אחד מהמתחמים שנטענו. נטען כי בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, נסיבותיו האישיות של הנאשם ועברו הפלילי, בגינו תלוי ועומד כנגד הנאשם מאסר על תנאי חב הפעלה, הרי שיש להטיל עליו עונש שיכלול מאסר בפועל לתקופה שלא תפחת מ-34 חודשים, הפעלת מאסר על תנאי למשך 4 חודשים במצטבר, מאסר על תנאי מרתיע וקנס בגובה עליו הסכימו הצדדים במסגרת מתווה הגישור, שהתקיים בין הצדדים.

ב"כ המאשימה עמד על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, הכוללות ביצוע עסקת סחר של סם מסוג קוקאין במשקל של 40 גרם נטו וסיוע לעסקת סחר בסם קוקאין בכמות של כ-30 גרם נטו, שהינה לבדה ברף חומרה גבוהה, נוכח מעורבותו של הנאשם כמתואר בכתב האישום. נטען כי מדובר בפגיעה בביטחון הציבור וגרימת נזקים ישירים ועקיפים כתוצאה משימוש בסמים שהם חמורים הן למשתמשים והן לחברה בכללותה. הודגש כי מדובר בעסקאות בסמים קשים וממכרים בכמויות מסחריות, לשם בצע כסף.

ב"כ המאשימה טען כי העובדה שאותן עסקאות סחר בקוקאין בוצעו עם סוכן משטרתי, לא הייתה ידועה לנאשם ואין בה כדי להפחית בחומרת העבירות, נוכח הנזק הפוטנציאלי הכרוך בביצוע אותן עבירות, מעבר לגרימת נזק בפועל.

נטען כי מדובר במעורבות פעילה של הנאשם בשתי העסקאות המתוארות, כאשר קדם להן תכנון מוקדם, נוכח העובדה שהנאשם שוחח מספר פעמים עם הסוכן בטלפון, והוא זה שנפגש עמו לצורך ביצוע שתי העסקאות. בכל הנוגע לעסקה נשוא האישום הראשון הודגש כי יום לאחר שהסוכן יצר קשר עם הנאשם כדי לבצע את עסקת הסמים, העסקה בוצעה, דבר המלמד לשיטת המאשימה על יכולתו של הנאשם להשיג במהרה כמות גדולה מאד של סמים. הנאשם הוא זה שהיה בקשר עם הסוכן, דיבר עמו בטלפון ונפגש איתו. ב"כ המאשימה הדגיש כי על אף שמדובר בעבירת סיוע, הנאשם לא היה פאסיבי בזמן ביצוע העסקה והוא גם התקשר בעצמו לסוכן. העסקה בוצעה בביתו של הנאשם, והמאשימה הסכימה לתקן את כתב האישום לעבירת סיוע בלבד בשל העובדה כי בביתו של הנאשם היו שני אחרים שזהותם אינה ידועה לה. עם זאת, הודגש שהנאשם ביצע את עסקת הסמים בעצמו, והסוכן מצדו מסר את הכסף לידיו של הנאשם.

בכל הנוגע לעסקה נשוא האישום השני, הודגש כנסיבה לחומרה שהנאשם התקשר לסוכן וביקש לברר מדוע הוא לא עמד עמו בקשר. נתון זה מלמד, לטענת המאשימה, על מעורבות עמוקה מצד הנאשם בעולם הסמים, ועל כך שביקש לשמר לקוחות. בנוסף לכך, ב"כ המאשימה הצביע על כך שלאחר שהנאשם התריע בסוכן באותו היום לבל יגיע לביתו בשל נוכחות משטרתית ערה באזור, הוא ביקש ממנו שלא לקנות את הסמים מספק אחר, כפי שהציע הסוכן, אלא להמתין ולרכוש ממנו, כביטוי נוסף לרצונו לשמר את לקוחותיו. צוין כי עסקה זו התעכבה בשל אילוצי הסוכן, כך שהנאשם לא התקשה להשיג כמות גדולה של סמים במהירות, וגם עסקה זו התקיימה בביתו של הנאשם.

נטען כי לנאשם הייתה היכולת להבין את הפסול במעשיו, ולו בשל עברו הפלילי הכולל 4 הרשעות קודמות בין השנים 2009-2017, בהן 3 הרשעות בגין ביצוע עבירות סמים, העובדה שריצה עונשי מאסר בפועל, ואף קיים עונש מאסר על תנאי המרחף מעל ראשו. צוין כי בהליך משפטי קודם כבר הופעל כנגד הנאשם מאסר מותנה שנגזר עליו בזמנו. נתונים אלה מלמדים לדעת המאשימה על כך שנאשם לא השכיל ללמוד מטעויותיו, והוא ממשיך לבצע פעם אחר פעם עבירות, בדגש על עבירות מתחום הסמים, כאשר בתיק זה העבירות אף החריפו והסלימו מבחינת חומרתן.

עם זאת, צוין לזכות הנאשם כי הוא הודה טרם שמיעת הראיות, ובכך גם חסך זמן שיפוטי ומנע זימון עדים.

ב"כ המאשימה נתן דעתו לאמור בתסקיר שירות המבחן, והדגיש את ההערכה כי הנאשם מתקשה לקבל אחריות על התנהגותו, מתקשה להיענות לגבולות שגורמי הטיפול הציבו בפניו, ולא הצליח להתמיד בתכנית השיקומית שבה שולב. ב"כ המאשימה הפנה להמלצות שירות המבחן בנוגע לענישה מוחשית.

ב"כ המאשימה הציג את המרשם הפלילי של הנאשם (ת/1), כתב האישום וגזר הדין בת"פ 24027-12-16 בעניינו (ת/2), והפנה לפסיקה רלוונטית ביחס לענישה.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד מחמוד נעאמנה, טען כי מעיון במאגר פסקי הדין לא ניתן להצביע על מתחם אחד שרווח בפסיקה בעבירות בהן הורשע הנאשם, וביקש להטיל עליו תקופת מאסר קצרה ככל האפשר, למשך כשנה או שנה ומספר חודשים, בהינתן שהנאשם מצוי במעצר מאז יום 27.11.2018.

ב"כ הנאשם ציין לטובת הנאשם כי הוא קיבל אחריות על מעשיו, הודה במיוחס לו בכתב האישום שתוקן לקולה עוד בטרם נשמעו ראיות, ובכך ייתר את שמיעת עדותו של הסוכן על כל הקשיים שלטענתו כרוכים בכך, וחסך מזמנו של בית המשפט ומזמנם של העדים. נמסר כי הנאשם מביע חרטה כנה על מעשיו. נטען כי כתב האישום תוקן לקולה בשל קשיים שעיימם נאלצה התביעה להתמודד, בעיקר כאלה שקשורים להתנהלות הסוכן.

ביחס לאישומים עצמם, נטען כי הסוכן הוא שיזם את הקשר עם הנאשם ופנה מצדו לנאשם פעמים רבות. נטען כי העובדה שהעסקאות בוצעו כעבור יממה מלמדת על המיקום של הנאשם בשרשרת הסחר והנגישות שלו לסם, שכן לרוב עסקאות כגון אלה מבוצעות בתוך שעות אחדות. ביחס לעבירת הסיוע לסחר בסם, נטען כי נוכחותם של אחרים במקום, מלמדת שמידת הנגישות של הנאשם לסם, הדומיננטיות והיוזמה המיוחסים לו הינם ברף נמוך. כך גם נטען ביחס לאישום השני, על אף שהורשע בסחר, היות ומדובר בעסקה שבוצעה בסגנון דומה.

נטען כי שני האישומים נשוא כתב האישום מהווים אירוע אחד לצורך קביעת מתחם הענישה, בהינתן כי מדובר באותם צדדים לעסקאות, אשר אירעו בסמיכות זמנים, כפי שגם נקבע במקרה דומה אחר בפסיקה (ת"פ 13227-12-16).

ב"כ הנאשם הדגיש את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות המורכבות של הנאשם, כמי שגדל בלוד, בסביבת חברה שולית, החל לצרוך אלכוהול, סמים ולבצע עבירות כבר בהיותו נער.

ב"כ הנאשם הדגיש את מצבה הקשה של משפחתו של הנאשם המתמודדות עם אבדן אחיו של הנאשם, אשר נרצח בנסיבות אכזריות בביתו לפני כ-4 חודשים, והיעדרותו של אח אחר מאז שנת 2011, כשיש חשש לחייו. נטען כי מדובר במשפחה חמה ואוהבת, והנסיבות הטרגיות הן שהביאו את הנאשם לאותן הסתבכויות. הנאשם לא קיבל תמיכה או עזרה מצד אנשי מקצוע. נמסר כי אביו של הנאשם היגר לתורכיה, ואמו שבה לארץ בעקבות רציחת בנה, וצפויה לשוב לתורכיה, לאחר שענייני המשפטיים של הנאשם יסתיימו.

מספק מבחן משפטי לפרשנותו. "באופן כללי ניתן לסבור כי אפילו מספר עבירות הנפרשות על פני תקופה ארוכה יכולות להוות אירוע אחד, בשל הדמיון ביניהן או בשל זהות הקורבנות בעבירות אלו" (ע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 15 לחו"ד של כב' השופט ס' ג'ובראן).

בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014) קבע בית המשפט העליון (בדעת רוב) כי המונח "אירוע" כמשמעותו בסעיף 40ג לחוק העונשין יפורש בהתאם למבחן "הקשר ההדוק". כב' השופטת ד' ברק-ארז עמדה בעניין ג'אבר על מהותו של מבחן זה והרציונליים להחלתו:

"לשיטתי, נקודת המוצא לפרשנותו של המונח 'אירוע' צריכה להיגזר מהבנת התכלית העומדת ביסוד דרישתו של תיקון 113 כי בית המשפט יקדים לגזירת הדין את תחימת גבולותיו של ה'אירוע'. ביסוד הדברים עומדת ההכרה בערך הנודע לכך שבית המשפט יקבע מתחם ענישה אחד לפעולות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק, תוך התייחסות לכך שהתבצעו בדרך זו. בעיקרו של דבר, התשובה לשאלה מהם גדרי ה'אירוע' תיגזר מניסיון החיים, כך שעבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד. המובן שיינתן למונח 'קשר הדוק' יתפתח ממקרה למקרה ואין צורך לקבוע אותו באופן קשיח כבר כעת. עם זאת, ניתן לומר כי ברגיל קשר כזה בין עבירות ימצא כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תוכנית עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה ... מבחן הקשר ההדוק בוחן את עוצמת הקשר שבין העבירות, ולא את השאלה האם הן ניתנות להפרדה. בהתאם לכך, כאמור, ייתכן כי עבריו יבצע מספר רב של פעולות שניתן להפריד ביניהן, ושהוא אף יכול היה לחדול לאחר ביצוע כל אחת מהן (כך שאין לראות בהן מעשה אחד), אך נכון יהיה לראות בהן חלק מתוכנית עבריינית אחת (ולכן גם אירוע אחד)."

באותו עניין, אימץ כב' השופט ע' פוגלמן את עמדה העקרונית של כב' השופטת ד' ברק-ארז ואף ציין כי להשקפתו: "התיבה 'אירוע אחד' רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן; כללו מעשים שונים; ביחס לקורבנות שונים; ובמקומות שונים. הכל - כל עוד הם מהווים מסכת עבריינית אחת", וזאת תוך שעמד על תכליתו הפונקציונאלית של סעיף 40ג לחוק העונשין לאפשר לערכאה הגוזרת את הדין להשוות את המקרה הנדון לפניה למקרים שנסיבותיהן דומות. דעת הרוב בעניין ג'אבר אומצה גם בפסק הדין בע"פ 4760/14 קיסלמן נ' מדינת ישראל (7.5.2015).

בע"פ 5643/14 אחמד עיסא נ' מדינת ישראל (23.6.2015) נאמר מפי כב' השופט צ' זילברטל, כך:

"אף לגישתי, דומה כי ראוי לאפשר פרשנות רחבה דיה להגדרת המונח 'אירוע אחד' אשר תשאיר מתחם להפעלת שיקול דעתו של בית המשפט, וזאת הן בשל שיקולי יעילות עבודתו של בית המשפט והן לשם הגשמת תכליתו של תיקון 113 לחוק. בהקשר זה ייאמר, כי קביעת מספר מתחמי עונש שלא לצורך עלולה במקרים מסוימים להביא להעלאת רף הענישה באופן שאינו ראוי, על-ידי פריטה לפרוטות של הרכיבים העונשיים בעניינו של הנאשם ויצירת תחושה לא נוחה

של 'התחשבות' עמו, העצמה של חומרת מעשיו מעבר למתחייב וחריצת דינו בדרך מלאכותית. שנים טרם הבניית שיקול הדעת בענישה, באה לידי ביטוי בפסיקת בית משפט זה גישה דומה, כאשר נפסק שכאשר מדובר בסדרת עבירות מאותו הסוג שבנסיבותיהן הן דומות זו לזו יש מקום להטיל עונש כולל בגין מכלול העבירות, שכן 'קביעת עונש נפרד עבור כל אחת מהן נראית במקרה כזה כמלאכותית' (השופט י' כהן בע"פ 212/79 פלוני נ' מדינת ישראל פ"ד לד(2) 421, 432-433 (1979)).

בפרשה הנ"ל פסק השופט א' ברק כדלהלן: 'נראה לי כי בסדרת עבירות מאותו סוג, ובנסיבות דומות, הדרך הראויה היא להשקיף על רצף האירועים כעל מכלול אחד, ולהשית את העונש בהתאם לכך. אם נורה לשופט לנ ג דרך של פיצול האירועים וקביעת עונשים נפרדים - מהם חופפים ומהם מצטברים - נורה לו לנ ג דרך לא טבעית, שתוצאתה לא תהיה גיבוש המכלול בעזרת הפרטים, אלא קביעה ראשונית של המכלול וגזירה מלאכותית של הפרטים ממנו' (שם, עמ' 435).

עוד ראו האמור מפי השופטת ד' ביניש ברע"פ 5798/00 ריזי נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(3) 1, 12 (2001): 'יתרונה של שיטת העונש הכולל הוא בכך שהיא מאפשרת לבית-המשפט להביע עמדה עונשית ראויה ביחס למכלול התנהגותו הפלילית של הנאשם. במקרים רבים, כאשר ההרשעה מתייחסת לשורת עבירות המהווה מסכת אחת של התנהגות עבריינית, הגם שניתן לחלקה באופן טכני לעבירות מספר, ראוי להטיל בגינה עונש כולל אחד. כך הוא המצב כאשר כל העבירות נגזרות מתכנון עברייני אחד עד שאין לפרוט את ההתנהגות העבריינית לעונשים נפרדים. כך גם כאשר העבירות אינן מבוצעות במישור אחד מבחינת הזמן, אך בשל מהותן, מספרן, תדירותן והזיקה ביניהן ניתן לראות בהן מכלול אחד של התנהגות עבריינית'. יש בעמדות השופטים בפרשות הנ"ל, אף כי הן נאמרו בהקשר שונה, משום תמיכה בהגיון העומד ביסוד פרשנות המונח 'אירוע' כפי שזו נקבעה בידי הרוב בעניין ג'אבר...".

11. במקרה דנא, כתב האישום מתאר כאמור שני אישומים, בעלי מאפיינים דומים, בשניהם הנאשם סחר או סייע לסחר בסם מסוכן מסוג קוקאין כלפי אותו סוכן משטרה, במסגרת אותה פרשיה. לשתי העסקאות מאפיינים דומים, ושתייהן בוצעו בסלון ביתו של הנאשם, לאחר שהשניים תיאמו קודם לכן את פרטי העסקה בשיחות טלפוניות שניהלו ביניהם. מכאן, ועל בסיס יישומו של מבחן "הקשר ההדוק" שנקבע בעניין ג'אבר, סבורני כי כאשר מדובר במספר עבירות סמים, בעלות אופי דומה, שבוצעו באופן רציף או על פני תקופת זמן שאינה ארוכה, וכשהעבירות בוצעו באופן שיטתי על ידי אותם מעורבים, הרי שמדובר ברצף מקרים שיש ביניהם קשר ענייני הדוק והם חלק מתוכנית עבריינית אחת שבוצעה ממניע אחד. מכאן, יש לראות במעשים כולם משום אירוע אחד, ולקבוע מתחם ענישה אחד לכלל המעשים שבוצעו (ראו מקרים דומים שנדונו בפסיקה, בהם נקבע כי מדובר ב"אירוע אחד" ביחס למספר עבירות שבוצעו במועדים שונים - ת"פ (מח' מרכז) 13227-12-16 מדינת ישראל נ' מניעי (3.5.2018); ת"פ (מח' ת"א) 33666-05-15 מדינת ישראל נ' שרר ואח' (11.1.2016)). על כן, אקבע מתחם עונש הולם לאירוע כולו, בנסיבות ביצועו, ואגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע.

12. **הערכים החברתיים שנפגעו:** עבירות סמים בכללותן, ובראשן עבירת הסחר בסמים, פוגעות בערכים החברתיים של הגנה על שלום הציבור, ביטחון ובריאותו מפני הפגיעה ההרסנית הכרוכה בשימוש באותם סמים. בנוסף לכך, יש צורך לפעול למניעת אותם נזקים כלכליים וחברתיים עקיפים הנגרמים עקב הפצת סמים והשימוש בהם, אשר פעמים רבות נופלים כנטל על החברה. ההלכה הפסוקה עמדה על ההכרח להיאבק בנגע הסמים ועל הצורך להעביר מסר מרתיע מפני ביצוע עבירות אלה, בין היתר על-ידי הטלת עונשים מחמירים על מי שנותן ידו להפיכת הסמים לזמינים ונגישים.

קולמוסים רבים נשתברו זה מכבר על ידי בתי המשפט בנושא נגע הסמים והנזקים הישירים והעקיפים הכרוכים בו. עבירות הסמים הן בגדר רעה חולה שפשה בחברתנו ומחובתנו של בית המשפט לתרום חלקו למיגור נגע זה באמצעות הטלת עונשים מחמירים ומרתיעים.

ראו בעניין זה דברי כב' השופט א. רובינשטיין בע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יניב יונה** (4.7.2012):

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה.

...

למאבק בנגע הסמים יש שותפים רבים. חלקם מתמקדים בחינוך מניעתי ובהסברה. אחרים מסייעים בהליכי הגמילה. לצידם פועלים גם אנשי אכיפת החוק, שתפקידם לסכל את עבירות הסמים וללכוד את העבריינים. אף בית המשפט נוטל חלק חשוב במאבק, באמצעות הטלת עונש מרתיע על מי שהורשע בעבירות סמים. בכל זאת תוך מתן משקל - בין היתר - לכמות הסם ואיכותו, טיב עבירת הסמים שבוצעה, תרומתו של הנאשם להתגשמות העבירה ועברו הפלילי (השוו: ע"פ 8031/10 אורוסקו-צ'אבז נ' מדינת ישראל (1.3.2012))."

וראו דברי כב' השופט א. שהם ברע"פ 4512/15 **אברהם הרוש נ' מדינת ישראל** (6.7.2015):

"ראוי להזכיר, כי כאשר בעבירות סמים עסקינן, על בית המשפט לנקוט ביד קשה כדי להרתיע עבריינים פוטנציאליים מפני ביצוען. כפי שנאמר בע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל (22.6.2010): 'הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים [...] מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרת הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים' (ראו גם: ע"פ 3623/13 ברון נ' מדינת ישראל (26.11.2014); ע"פ 4597/13 פיצו נ' מדינת ישראל (22.9.2014))."

וראו גם דברי כב' השופט סולברג בע"פ 7952/15 מדינת ישראל נ' אילון ישראל ש"פ (15.2.2016):

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הרבה הטמונה בעבירות סחר והפצה של סמים, לא כל שכן סמים מסוכנים המוגדרים 'קשים' (ראו למשל: ע"פ 6747/11 מדינת ישראל נ' אבו ריקיק (3.1.2013)), ועל הצורך להיאבק בהן באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה (ע"פ 9482/09 ביטון נ' מדינת ישראל, פסקה 24 (24.7.2011)). זאת, לאור הנזק הרב שהן מסבות לא אך למשתמשים הישירים בסם, אלא לחברה כולה, הסובלת מעבירות רכוש ואלימות מצד העוסקים בסחר ומלקוחותיהם (ע"פ 4998/95 מדינת ישראל נ' גומז-קרדוסו, פ"ד נא(3) 769, 787-786 (1997); ע"פ 10228/05 רובאעי נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (26.6.06) ע"פ 6990/13 ח'טיב נ' מדינת ישראל, פסקה 35 (24.2.2014) ...; ע"פ 100/14 מדינת ישראל נ' מחטיב, פסקה 3 (10.12.2014))."

13. במקרה דנן, **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** הינה גבוהה. עבירות של סחר וסיוע לביצוע עסקת סחר הינן על-פי הגדרתן ברף הגבוה של עבירות הסמים. במקרה דנא מדובר בסם מסוג קוקאין הנמנה על הסמים הקשים מבין הסמים המסוכנים, שנזקיו הפוטנציאליים חמורים ורחבי היקף. חומרת המעשים מתעצמת אף בשל השפעתם המסוכנת על מספר רב של קורבנות אפשריים נוכח כמותו של הסם הנסחר (40 גרם ו-30 גרם), השקולה למנות סם רבות, ובכך גדל מספר הצרכנים הפוטנציאלי לסם זה.

לענין סם הקוקאין והשפעותיו ההרסניות, אפנה לדברי כב' השופט נ' הנדל בע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יונה (4.7.2012):

"הקוקאין נחשב, ולא בכדי, לסם קשה. זאת הן בשל השפעותיו על גוף האדם, והן בשל פוטנציאל ההתמכרות הגבוה שטמון בו. על פי רוב, לאחר נטילת הסם חווה המשתמש תחושה חזקה של אופוריה. לאחר האופוריה מגיעה ההתרסקות, שמתאפיינת בתשישות, שינה, דיכאון ממושך - וצורך עז להשיג מנת סם נוספת. נמצא גם שהמוח מסתגל במהירות לאפקט האופוריה, וכתוצאה מכך המשתמש צורך כמויות הולכות וגדלות מהסם. הגדלת מנת הסם מעצימה את הפגיעה שנגרמת למשתמש ובכלל זאת פרנויה, פאניקה ושיבוש בפעילות החשמלית של הלב עד כדי פוטנציאל להתקף או לדום לב... הפגיעה ביחיד חוזרת חלילה לפגיעה בחברה. השימוש בסם מסוג קוקאין יוצר צורך להמשיך ולהשתמש. כתוצאה מכך עליו לחפש מקורות כספיים למימון רכישת הסם, לאו דווקא בדרכים חוקיות, תוך שהוא חווה הידרדרות מתמדת בתפקוד הפיזי והקוגניטיבי שלו."

14. בבחינת **נסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40(ט) לחוק העונשין), נתתי דעתי לסוג הסם (קוקאין), שהינו כאמור מהמסוכנים מבין הסמים האסורים, לכמויות הגדולות של הסם שבה סחר הנאשם, או סיוע

לביצוע עסקת הסחר, ולכך שלא נשמעה סיבה המשמשת לזכותו. הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות מתבטא בפגיעה ביחיד ובחברה מהפצת ושימוש בסמים, וההשלכות הבריאותיות והכלכליות הכרוכות בכך, לרבות פוטנציאל לביצוע עבירות רכוש, כתוצאה מהתמכרות לסמים והצורך לממן, כמו גם המעמסה הכלכלית המוטלת על החברה לצורך שיקומם של כל אלה שהתמכרו לסם מבלי יכולת לחדול מצריכתו. מכתב האיטום עולה כי קדם תכנון מוקדם לכל אחת מעסקאות הסחר בסם בשלהן הורשע הנאשם, נוכח שיחות הטלפון המקדימות שקיים עם הסוכן. מידת אשמו של הנאשם רבה ולו חלק מרכזי ועיקרי בביצוע שתי העסקאות, לרבות זו שבה סייע בלבד, בהינתן כי תיאם את ביצוע העסקאות ופרטיהן עם הסוכן, ואלה בוצעו בסלון ביתו, בנוכחותו ובהשתתפותו. כמו כן, פרק הזמן הקצר מעת שבא הנאשם בדברים עם הסוכן ועד שעלה בידי הצדדים להוציא את העסקאות אל הפועל מלמד על נגישותו של הנאשם לכמות כה גדולה של סמים קשים. הנאשם הבין את אשר עשה, את הפסול שבמעשיו ואת משמעותם. לא נשמעו סיבות לזכות הנאשם, התמכרותו לסמים והחובות הכבדים שהוא מצוי בהם אינם מצדיקים את ביצוע העבירות. מצוקותיו האישיות של הנאשם שיכול ועמדו בבסיס מעשיו, אינן צריכות לגרוע מהביטחון הנדרש לציבור, המבקש להיות מוגן מפני פגיעתם הקשה של סמים מסוכנים. הנאשם יכל להימנע ממעשיו ומידת שליטתו בהם הייתה מלאה, ואין הוא קרוב לסייג לאחריות פלילית.

15. **מדיניות הענישה הנהוגה** בעבירות שביצע הנאשם מתחשבת בצורך במאבק בנגע הסמים. מנעד הענישה הינו רחב, והוא תלוי נסיבות ביצוע העבירות, סוגי הסם וכמות הסם. לרוב הוטלו על נאשמים עונשי מאסר לתקופות ממושכות, לצד ענישה מרתיעה צופה פני עתיד וענישה כלכלית. כך למשל:

א. בע"פ 1654/16 **גל שרר נ' מדינת ישראל** (27.2.2017) נדון ערעור מטעם נאשם, אשר הורשע על יסוד הודאתו, בעבירות של סחר בסם מסוכן; סיוע לסחר בסם מסוכן והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, והושתו עליו 54 חודשי מאסר בפועל; מאסרים מותנים; קנס בסך ₪ 25,000; ופסילת רישיון. האיטום הראשון באותו מקרה כלל שני אירועי מכירה לסוכן משטרתי (16.6 גרם ו-19.6 גרם קוקאין) והחזקת סם שלא לצריכה עצמית כאשר בהקשר לאיטום זה, נקבע בערכאה הדיונית **מתחם שבין 24 ל-48 חודשי מאסר**. האיטום השני כלל סיוע לשתי מכירות (99.2 גרם ו-88.9 גרם קוקאין) ונקבע מתחם שבין 36 ל-60 חודשי מאסר. בית המשפט העליון קבע כי מדובר במתחם הולם, ודחה את הערעור גם בדבר הענישה הכוללת שהוטלה.

ב. בע"פ 3477/12 **מרזוק נ' מדינת ישראל** (25.6.2012), באותו מקרה נדחו שני ערעורים של נאשמים, אשר הורשעו במסגרת הסדר טיעון בעבירות סמים. נאשם 1 הורשע בשלושה אישומים שיוחסו לו בכתב אישום מתוקן: באיטום הראשון - הורשע בעבירת תיווך לסחר בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 100 גרם; באיטום השני - הורשע הנאשם בסחר בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 28 גרם; באיטום השלישי - הורשע הנאשם בסחר בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 49 גרם. בגין האמור נגזר על נאשם 1, בעל עבר פלילי, עונש של 65 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך ₪ 50,000. הנאשם 2, בעל עבר פלילי אף הוא, הורשע על פי הודאתו בעבירה של תיווך לסחר בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 28.74 גרם, ובשל כך נגזרו עליו 26 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך ₪ 30,000.

ג. בע"פ 1478/19 **יאסין סעדי נ' מדינת ישראל** (17.11.2019) נדון ערעור מטעם נאשם, אשר הורשע בעבירה של סחר בסם מסוכן, לאחר שמכר בצוותא עם אדם נוסף לסוכן משטרת סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 58.78 גרם תמורת 24,500 ₪. הערכאה הדיונית קבעה מתחם ענישה הולם שבין 38 ל-60 חודשי מאסר, והטילה על הנאשם, בעל עבר פלילי רלוונטי, 54 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים וקנס בסך 20,000 ₪. בית המשפט העליון מצא להקל בעונשו של הנאשם, על בסיס עיקרון אחידות הענישה, בהינתן עונשו של שותפו של הנאשם לביצוע העסקה, ועל כן הופחת עונש המאסר ל-40 חודשים וגובה הקנס הופחת לסך של 10,000 ₪.

ד. ברע"פ 2275/15 **אלכסנדר אברמוב נ' מדינת ישראל** (5.5.2015) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בסחר בסם מסוכן, בעקבות כך שמכר לסוכן משטרת 19.98 גרם מסוכן מסוג הרואין ו-20.05 סם מסוכן מסוג קוקאין, בעלות כוללת של 11,000 ₪. נקבע מתחם ענישה שבין 27 ל-54 חודשי מאסר. על הנאשם, בעל עבר פלילי הושתו 48 חודשי מאסר בפועל; מאסר על תנאי; קנס בסך של 10,000 ₪; פסילת רישיון נהיגה וחילוט רכוש.

ה. בע"פ 1987/15 **עופר דורי נ' מדינת ישראל** (17.8.2015) נדון ערעור מטעם נאשם, אשר הורשע על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של סחר בסם מסוכן. הנאשם מכר לסוכן משטרת 50 גרם קוקאין תמורת 19,000 ₪. הערכאה הדיונית קבעה מתחם ענישה שבין 24 ל-44 חודשי מאסר. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הושת עונש של 26 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 40,000 ₪. בית המשפט העליון דחה את ערעורו של הנאשם.

ו. בע"פ 5842/14 **יוסף דהן נ' מדינת ישראל** (29.7.2015) נדון ערעור של נאשם, אשר הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, בשתי עבירות של סחר בסמים ועבירה אחת של סחר בנשק. הנאשם צירף הליך נוסף של החזקת סכין. בשני אישומים נפרדים נאמר כי הנאשם מכר לסוכן משטרת בכל אחת מהפעמים סם מסוג קוקאין במשקל של כ-50 גרם בתמורה ל-25,000 ₪. הערכאה הדיונית קבעה מתחם ענישה הולם ביחס לעבירות הסמים שבין 30 ל-60 חודשי מאסר (ואילו לעבירות הנשק בין 3 ל-7 שנות מאסר). על הנאשם הושת עונש של 5 שנות מאסר, מאסר על תנאי, קנס בסך של 10,000 ₪; ושלושה חודשי מאסר בגין העבירה של החזקת סכין, אשר ירוצה בחופף.

ז. בע"פ 2173/16 **הישאם אבו צעלוק נ' מדינת ישראל** (3.11.2016) נדון ערעור מטעם נאשם, אשר הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון פתוח לעניין העונש, בביצוע עבירה של סחר בסם מסוכן, בכך שמכר 51.05 גרם קוקאין לסוכן משטרת תמורת 19,000 ₪, כאשר עמו היה אדם נוסף, אך הנאשם 1 הוא זה שמסר את הסם לסוכן המשטרת. בית המשפט המחוזי בחיפה קבע מתחם ענישה שבין 3 ל-5 שנות מאסר, והטיל על הנאשם, צעיר בן 21, שלחובתו הרשעה קודמת אחת בעבירת נשק בגינה ריצה 30 חודשי מאסר, עונש של 48 חודשי מאסר ומאסר מותנה. בית המשפט

העליון דחה את ערעור הנאשם על חומרת העונש.

ח. בע"פ 2467/19 **ארנסט גרשומוב נ' מדינת ישראל** (12.5.2019) נדון ערעור מטעם נאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות: סיוע לסחר בסם מסוכן וסחר בסם מסוכן. לפי כתב האישום המתוקן, הנאשם סייע לביצוע עסקת סחר, במסגרתה מסר לסוכן משטרתי סם מסוג קוקאין בכמות של 48.25 גרם תמורת 21,500 ₪; וכן ביצע עסקת סחר בכך שמכר לסוכן 49.22 גרם של סם מסוג קוקאין תמורת 21,500 ₪. בערכאה הדיונית נקבע מתחם עונש הולם שבין 24 לבין 48 חודשי מאסר. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הושתו 27 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילת רישיון וחילוט רכוש. בית המשפט העליון דחה את הערעור על העונש, למעט קיצור תקופת פסילת הרישיון.

ט. בע"פ 3117/12 **ארביב נ' מדינת ישראל** (6.9.2012) נדחה ערעור של נאשם, שהורשע **בסחר בסם מסוכן** לאחר שמכר 100 גרם קוקאין לסוכן תמורת 27,500 ₪, ובית המשפט המחוזי בבאר שבע **גזר עליו עונש של 36 חודשי מאסר**, מאסר מותנה וחילוט.

י. בת"פ (מח' ת"א) 27701-09-17 **מדינת ישראל נ' ג'אבר ואח'** (19.6.2018), הורשעו שלושה נאשמים בביצוע עבירות סמים באופן של מכירת קוקאין במשקלים של 60 גרם (תמורת 38,000 ₪) ו-40 גרם (תמורת 19,000 ₪) לסוכן משטרתי. הסדר הטיעון שגובש בעניינם של נאשמים 2 ו-3 שקלל גם את הודאתם ואת החיסכון בעדות הסוכן, ובמסגרתו הוטלו עליהם עונשי מאסר של 38 חודשים. על נאשם 1 הוטלו 52 חודשי מאסר, לאחר שצירף תיק נוסף, שבו הורשע בארבע עבירות נוספות של סחר בסם ובעבירות נוספות.

יא. בת"פ (מח' ת"א) 27280-09-17 **מדינת ישראל נ' אבו קישק ואח'** (20.3.2018), שם הורשעו שני נאשמים בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן, בכך שמכרו לסוכן בצוותא 25 גרם קוקאין ו-30 גרם קוקאין. הסדר הטיעון שיקלל גם קשיים ראייתיים שהיו ביסוד ראיות התביעה, ובמסגרתו הוטל על כל אחד מהנאשמים עונש של 32 חודשי מאסר (בעניינו של נאשם 1 הופעל גם מאסר מותנה, כך שהתוצאה העונשית הסופית עמדה על 36 חודשים).

יב. בת"פ (מח' ת"א) 68294-01-18 **מדינת ישראל נ' נוס** (7.10.2018) הורשע נאשם בשתי עבירות של סחר בסם. בגין העסקה הראשונה שם מכר הנאשם לסוכן 29.9 גרם קוקאין תמורת 16,500 ₪ נקבע מתחם שבין 23 ל-50 חודשי מאסר, ובגין העסקה השנייה שם מכר הנאשם לסוכן 50.4 גרם קוקאין תמורת 22,500 ₪, נקבע מתחם שבין 27 ל-54 חודשי מאסר. על הנאשם, בעל עבר פלילי רלוונטי נגזרו 36 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים וקנס.

יג. בת"פ (מח' מרכז) 33394-06-13 **מדינת ישראל נ' גבריאל גבי שובל** (7.9.2014) הורשעו נאשמים בעבירות של סחר בסם מסוכן בשני אישומים. באישום הראשון מכרו לסוכן משטרתי סם מסוג

קוקאין במשקל של 50 גרם תמורת 23,100 ₪. באישום השני מכרו לסוכן סם מסוג קוקאין במשקל של 50 גרם תמורת סך של 23,000 ₪. בנוסף הורשעו השניים בעבירות נשק. נקבע כי מתחם הענישה ההולם ביחס לעבירות הסמים בלבד הינו בין 24 ל-48 חודשי מאסר. בגין עבירות הסמים גזר בית המשפט על הנאשמים עונש של 34 חודשי מאסר בפועל.

יד. בת"פ (מח' מרכז) 13227-12-16 **מדינת ישראל נ' מוחמד כראג'ה** (3.5.2018) הורשע נאשם על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של סחר בסם מסוכן ותיווך לסחר בסם מסוכן. לפי אישום אחד, הנאשם מכר לסוכן משטרתי סם מסוג קוקאין במשקל של 30.12 גרם תמורת 15,600 ₪. באישום נוסף, הנאשם תיווך לעסקת סמים של 39.81 גרם קוקאין תמורת 20,800 ₪, ו-2,000 ₪ עבור נאשם אחר. בית המשפט קבע מתחם ענישה הולם לשני האישומים שבין 24 ל-48 חודשי מאסר (כאשר צוין כי היה מדובר באירועים נפרדים, הרי שלעבירת הסחר היה נקבע מתחם ענישה שבין 18 ל-42 חודשים, ולעבירת התיווך שבין 12 ל-36 חודשי מאסר). על הנאשם, צעיר בן 20 ללא עבר פלילי, הוטלו 15 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס בסך 10,000 ₪, תוך חריגה ממתחם הענישה בשל אופק שיקומי.

טו. בת"פ (מח' ת"א) 27612-02-19 **מדינת ישראל נ' עסמת קאראנטינאג'י** (23.6.2019) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן. במסגרת האישום הראשון, הורשע הנאשם במכירת סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 30.9 גרם לסוכן המשטרתי, תמורת 14,000 ₪ - בגינו נקבע מתחם ענישה שבין 25 ל-50 חודשי מאסר; במסגרת האישום השני, הורשע הנאשם במכירת סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 48.8 גרם לסוכן המשטרתי, תמורת 21,000 ₪ - בגינו נקבע מתחם ענישה שבין 30 ל-60 חודשי מאסר. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 36 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים וקנס בסך 35,000 ₪.

16. מכל המקובץ, סבורני כי **מתחם העונש ההולם** לעבירות שביצע הנאשם, בנסיבות ביצוען, הינו בין **25 לבין 50 חודשי מאסר בפועל**, לצד ענישה מרתיעה צופה פני עתיד וענישה כלכלית.

האם יש מקום לחריגה מגבולות מתחמי הענישה?

17. בהינתן מתחם הענישה ההולם, על בית המשפט לתן דעתו האם ראוי לחרוג ממנו לקולה בשל שיקולי שיקום (סעיף 40 לחוק העונשין) או לחומרה בשל הצורך להגנה על שלום הציבור (סעיף 40 לחוק העונשין).

בנסיבות דנא, על אף שהנאשם הביע רצון להשתלב בהליך טיפולי ואף לקח בו חלק במשך תקופות קצרות במהלך מעצרו, לא מצאתי הצדקה לחריגה ממתחם הענישה שנקבע, בהעדר אופק שיקומי ממשי בעת הזו. עם זאת, רצונו זה של הנאשם להשתקם יובא בחשבון בקביעת העונש המתאים בנסיבותיו, ולו על מנת לעודדו לשקם את אורחות חייו. מנגד, לא שוכנעתי כי חומרת העבירות והחשש להישנותן מצדיקים בנסיבות דנא

חציית רף מתחם הענישה לחומרה משיקולי הגנה על שלום הציבור. אי לכך, מכלול השיקולים, לרבות שיקולי הרתעת הנאשם ואחרים כמותו (ר' סעיפים 140 ו-140 לחוק העונשין), ינחוני בקביעת העונש המתאים לנאשם בגדרי מתחם הענישה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

18. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם, יש לקבוע את העונש המתאים לו בהתאם לסעיף 40א לחוק העונשין. בגזירת העונש המתאים לנאשם יובאו בכלל חשבון נסיבותיו האישיות, שאינן קשורות בביצוע העבירה. בדרך זו חידד תיקון מס' 113 לחוק העונשין את הצורך בהמשך נקיטת שיטת ענישה אינדיווידואלית, הבוחנת נסיבותיו של כל מקרה ואדם המובא לדין (ע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170; ע"פ 5106/99 **אבו ניג'מה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.5.2009)).

19. ביום 6.1.2020 ערך שירות המבחן **תסקיר**, במסגרתו נסקרו קורות חייו ורקעו האישי והמשפחתי המורכבים של הנאשם, אך בשל צנעת הפרט אמנע מלפרט מעבר לנדרש. צוין כי הנאשם בן 29, רווק, שעד למעצרו התגורר עם בני משפחתו בלוד, ועבד בהובלות.

הנאשם שיתף כי כבר מתקופת גיל ההתבגרות הוא חבר לחברה שולית, התנהלותו הייתה בעייתית ופורצת גבולות, הוא החל לצרוך אלכוהול וסמים וביצע עבירות שונות. גם קשריו עם הוריו באותה עת היו מורכבים, והוא התקשה להיענות לסמכותם ולגבולות שניסו להציב בפניו.

צוין כי במהלך חייו, נדון הנאשם לריצוי עונשי מאסר בפועל, לראשונה בהיותו כבן 20 שנה, ועל אף הסנקציה העונשית שהוטלה עליו באותה עת, הוא המשיך לנהל אורח חיים שולי גם לאחר שחרורו, וביצע עבירות שונות, בעיקר בתחום הסמים, ונדון לריצוי עונשי מאסר נוספים. לחובת הנאשם 4 הרשעות קודמות, במהלך השנים 2009-2017, בגין ביצוע עבירות סמים, רכוש והפרעה לשוטר, בגין נידון לעונשי מאסר בפועל, מאסר בעבודות שירות, קנסות, תשלום פיצוי, עונשים מותנים ופסילת רישיון נהיגה. בשנת 2017, נידון הנאשם לעונש מאסרו האחרון, למשך 13 חודשים, במסגרתו עבר לדבריו תהליך טיפול הממוקד בגמילה מסמים, אם כי בהמשך חזר לשימוש פעיל בסמים.

הנאשם שיתף כי לאורך השנים השתמש בסמים מסוגים שונים, כאשר בשלוש שנים האחרונות הגביר את תדירות השימוש ואופיין בדפוסים התמכרותיים. בנוסף לכך, לפני כעשר שנים החל הנאשם אף להמר באמצעות מכונות הגרלה ובשל כך צבר חובות כספיים גבוהים. הנאשם תיאר את השימוש בסמים ובהימורים מתוך מצוקה ורצון להימנע מרגשות כואבים אשר חווה לצד השגת תחושת ריגוש והנאה. הנאשם מסר כי התקשה לשמר יציבות תעסוקתית לאורך השנים, כאשר עבד בעבודות שונות, בעיקר בתפקיד חשמלאי בניין והובלות. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן כי מצבו הכלכלי ירוד והוא צבר חובות גבוהים.

צוין כי הנאשם הינו הילד השלישי מבין ששת ילדי משפחת מוצאו. צוין כי אחיו נרצח לפני כ-4 חודשים, בהיותו בן 27, ומאז הוא מתמודד עם קשיים רגשיים נוכח אובדנו. בנוסף נמסר כי אחיו בן ה-30 מוגדר כנעדר מאז שנת 2011 וכי אין מידע באשר לנסיבות היעלמותו. אביו ואח נוסף של הנאשם עברו להתגורר בתורכיה לפני כשלוש שנים, ואמו הסובלת מבעיות בריאותיות ואחיותיו נותרו להתגורר בארץ. הנאשם תיאר קשר משפחתי קרוב עם בני משפחתו, ואת תפקודם כתקין.

צוין כי הנאשם מוכר לשירות המבחן מחודש מרץ 2019, במסגרת חקירת המעצר נשוא הליך זה, וכבר אז התקבל הרושם כי הנאשם ניהל אורח חיים שולי והתמכרותי. הנאשם ביטא בעבר מוטיבציה מילולית ראשונית להשתלב בטיפול בקהילה טיפולית למכורים, אך שירות המבחן העריך כי דובר היה במוטיבציה מילולית בלבד, הקשורה להליך מעצרו, וכי הנאשם לא היה בשל להשתלב בתהליך טיפולי אינטנסיבי ודרשני מסוג זה. עוד צוין כי שירות המבחן התרשם בזמנו כי קיים סיכון מצד הנאשם להמשך התנהלות שולית ופורצת גבולות מצדו, וכי לא בשלו התנאים לשילובו בטיפול מחוץ לכתלי בית המעצר.

במסגרת האבחון לצורך התסקיר הנוגע לעונש, מסר הנאשם לשירות המבחן כי ביצע את העבירות על רקע מצב כלכלי דחוק, חובות גבוהים אליהם נקלע ורצון להשיג רווח כספי מהיר וקל.

לדברי הנאשם, מאז מעצרו הוא נמנע משימוש בחומרים פסיכואקטיביים ומוסר בדיקות שתן לאיתור שרידי סם.

עם זאת, שירות המבחן העריך כי על אף המוטיבציה המילולית שהביע הנאשם להשתלב בטיפול, ניתן היה להתרשם כי הינו אמביוולנטי באשר להבנתו ומודעותו לצורך שלו בטיפול אינטנסיבי וארוך טווח במסגרת קהילה טיפולית, כאשר הנאשם מסר שהוא אינו תופס עצמו כמי שמאופיין בהתמכרות לסמים או להימורים. צוין כי הכרה ומודעות לדפוסים ההתמכרותיים והבנה לצורך טיפול בהם הינם חלק מתנאי הקבלה ההכרחיים להשתלב במסגרת טיפולית.

שירות המבחן הוסיף כי התקבל דיווח מגורמי הטיפול בבית המעצר "ניצן" כי במהלך תקופת מעצרו הנוכחי של הנאשם, הוא ביצע 3 עבירות משמעת. צוין כי בתחילה שולב הנאשם בטיפול גמילה מסמים במסגרת פרויקט "ראשית" בבית המעצר "אבו כביר", אשר לתפיסתו סייע במצבו. לצד זאת, הנאשם מסר כי התקשה להיענות לגבולות גורמי הטיפול, ולכן הוחלט על הוצאתו מהתכנית הטיפולית לאחר כחודשיים, בעקבות בעיית משמעת. נמסר כי הנאשם התקשה להשתלב בפרויקט מבחינה חברתית והתנהל באופן חוצה גבולות ואימפולסיבי, תוך קושי להיענות לגבולות ולסמכות מטפלו. בתאריך 28.3.2019 הועלה הנאשם לוועדת חריגים בעקבות התנהלות בלתי הולמת מצדו, אשר החליטה על הדחתו מהתכנית.

בהמשך דווח כי הנאשם הועבר לבית מעצר "רימונים", שם ביקש בשנית להשתלב בטיפול גמילה מסמים, אך למרות שנמצא מתאים לכך, ביום 7.5.2019 חזר בו הנאשם מרצונו להתחיל בטיפול, חרף ניסיונות גורמי הטיפול לגייסו לטיפול. בהמשך, ביום 12.5.2019, שינה הנאשם את דעתו ופנה שוב לגורמי הטיפול בבקשה

להפנותו לגמילה, באופן שפורש כמי שנעדר בשלות לטיפול.

בהמשך, ביום 12.6.2019, נקלט הנאשם בבית המעצר "ניצן", שם נבחנה פעם נוספת בקשתו להשתלב בטיפול גמילה מסמים. ביום 23.7.2019 עבר הנאשם ראיון לצורך בחינת התאמתו לטיפול ונאמר לו כי בטרם כניסתו לטיפול, הוא יידרש להשתלב בחינוך ולהשתתף במפגשי NA, אשר הינם מפגשי עזרה עצמית למכורים. ברם, הנאשם תואר כדורשני ובהמשך עזב את קבוצת NA, על דעת עצמו, והשתתפותו בחינוך הופסקה בהחלטת ההנהלה.

גורמי הטיפול מסרו כי במהלך החודשים האחרונים הנאשם מקיים קשר מעקבי עם עובדת סוציאלית, ובדיקות השתן שלו נמצאו ללא שרידי סם. שירות המבחן ציין כי להבנתו הנאשם אינו משתתף בטיפול בעיתוי הנוכחי, אך הביע עניין להמשיך בטיפול בתחום ההתמכרויות במסגרת קהילה טיפולית לנפגעי סמים. זאת, נוכח דבריו כי הוא מעוניין לבצע שינוי באורח חייו ולרכוש מיומנויות להתמודדות נכונה עם קשייו. מנגד, התקבל הרושם כי הנאשם מתקשה להתמיד במסגרות טיפול בהן השתלב ולערוך שינוי בדפוסי התנהגותו הבעייתיים.

נמסר כי גורמי הטיפול התרשמו כי הנאשם הינו רציוניסטי, כוחני אשר זקוק לגבולות ברורים. מהמתואר, התעורר ספק האם לנאשם מוטיבציה כנה ואותנטית להשתלב בטיפול בתחום ההתמכרויות, מאחר ואינו מחובר לדפוסיו ההתמכרוטיים, מתקשה לקחת אחריות על התנהגותו וממוקד בהטלת האחריות להתנהגותו על גורמים חיצוניים. צוין כי בשלב זה, הנאשם אינו מעוניין בטיפול במסגרת הכלא, אלא מעוניין בטיפול מחוץ לכתלי הכלא.

שירות המבחן הוסיף כי לאחר שפגש בנאשם, התקבל הרושם כי מגיל צעיר הוא מגלה קשיי הסתגלות למסגרות, התרועע עם חברה שולית, רכש דפוסים עברייניים ופיתח דפוסים התמכרוטיים בחומרים פסיכואקטיביים והימורים. הנאשם פעל לאורך השנים מתוך ראייה קצרת טווח ועל מנת להשיג רווח כספי קל, ומתוך רצון לבסס תחושת שייכות, מעמד וכוח מול סביבתו. הנאשם לא נרתע מסנקציות עונשיות שהוטלו עליו, והמשיך לבצע עבירות נוספות.

שירות המבחן התרשם כי על אף הבעת מוטיבציה מילולית מצד הנאשם להשתלב בטיפול ארוך טווח במסגרת קהילה טיפולית, הוא עדיין מתקשה להכיר בדפוסיו הבעייתיים וההתמכרוטיים אותם הפנים במהלך חייו.

שירות המבחן בחן את גורמי הסיכון אצל הנאשם, והעריך כי הוא מאופיין בדפוסים עברייניים והתמכרוטיים לחומרים ממכרים ולהימורים, לחזרתיות בביצוע עבירות דומות לאורך השנים ולכך שסנקציות עונשיות קודמות אשר הוטלו עליו, לא יצרו הרתעה עבורו. שירות המבחן הוסיף כי התרשם שהנאשם מתקשה להיענות לגבולות חיצוניים, אף במסגרת השב"ס, ומתקשה לבצע שינוי בדפוסיו הבעייתיים, על אף מספר ניסיונות טיפוליים כפי שתואר. עוד צוינו קשריו השוליים של הנאשם, מצבו הכלכלי הדחוק והעדר גורמי תמיכה

באשר לגורמי הסיכוי לשיקום, התייחס שירות המבחן להכרה בהתנהלותו הבעייתית לאורך השנים ולביטוי, גם אם באופן מילולי בלבד, לבצע שינוי באורח חייו.

בסופו של יום, שירות המבחן מצא כי הנאשם אינו בשל להשתלב בתהליך טיפולי משמעותי וארוך טווח, במסגרת קהילה טיפולית. התגבשה הערכה כי בקשת הנאשם כיום להשתלב בקהילה טיפולית מונעת ממוטיבציה חיצונית ומהחשש מגזר הדין. שירות המבחן נמנע אם כן מהמלצה שיקומית בעניינו, והמליץ על הטלת ענישה מוחשית, עונש מותנה וקנס כספי, אשר להערכתו יהוו עבור הנאשם גבול ברור ומרתיע להישנות ביצוע עבירות נוספות בעתיד.

20. **לחובת הנאשם** יש לציין את חומרת העבירות שביצע, ומדיניות הענישה עליה עמדתי לעיל. עסקינן בסחר ובסיוע לסחר בסם מסוכן אשר תוצאות השימוש בו הן הרסניות. מכאן, יש להביא בכלל חשבון את שיקולי הרתעת היחיד והרבים (ר' סע' 40 ו-40 לחוק העונשין), בעיקר נוכח ההשלכות החברתיות הקשות הכרוכות בביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם. לא אחת נפסק כי בעבירות סמים יש לתן משקל בכורה לאינטרס הציבורי (ע"פ 5265/95 **מנשה נ' מדינת ישראל** (23.1.1996)).

בנוסף לכך, הבאתי בכלל חשבון את עברו הפלילי של הנאשם הכולל 4 הרשעות קודמות כדלקמן:

(א) ביום 30.10.2011 נגזר דינו של הנאשם בבית המשפט לנוער ברמלה בשל הרשעה בעבירות של החזקה בסמים שלא לצריכה עצמית, ניסיון לסחר במסים, פריצה לבניין שאינו דירה, גניבה, הפרת הוראה חוקית (מס' מופעים) - ונגזרו עליו 9 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, קנס, פיצוי והתחייבות.

(ב) ביום 26.5.2015 נגזר דינו של הנאשם בבית המשפט השלום בתל אביב בשל הרשעה בעבירות של תיווך בעסקי סמים וסחר בסמים - ונגזרו עליו 10 חודשי מאסר בפועל ומאסרים מותנים.

(ג) ביום 29.3.2016 נגזר דינו של הנאשם בבית המשפט השלום ברמלה בשל הרשעה בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונהיגה פוחזת ברכב - ונגזרו עליו 6 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס, פסילת רישיון נהיגה ופסילה מותנית.

(ד) ביום 13.6.2017 נגזר דינו של הנאשם בבית המשפט השלום בתל אביב בשל הרשעה בעבירת סחר בסמים, בגינה נידון ל-8 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה בחופף ובמצטבר, כך שנגזרו עליו לרצות 13 חודשי מאסר בפועל וכן מאסר מותנה למשך 4 חודשים.

יש להדגיש כי הנאשם ביצע את המעשים בגינם הורשע בהליך זה, בעת שמאסר מותנה ריחף מעל ראשו, ומבלי שהרתיעו מלבצע את אשר הורשע בגינו.

21. **לזכות הנאשם** הבאתי בכלל חשבון את הודאתו במיוחס לו בכתב האישום שהוקל בתום הליך גישור, לקיחת האחריות מצדו על מעשיו, הבעת החרטה והחיסכון בזמן שיפוטי ובכלל זאת הצורך בשמיעת עדים. הבאתי בכלל חשבון את האמור בתסקיר שירות המבחן, בדגש על נסיבותיו האישיות והמשפחתיות המורכבות של הנאשם, ואת השפעת הענישה על בני משפחתו של הנאשם, בעיקר נוכח הסבל הרב שחוו לאחרונה, בשל אבדן אחיו בנסיבות טרגיות והיעדרותו של אח אחר.

לצד זאת, בהקשר זה יש לציין את אשר נפסק לא אחת כי: "הלכה היא שבעבירות סמים בכלל, ובעבירות הפצת סמים בפרט, שיקולי הרתעה גוברים על שיקולים אישיים" (ע"פ 1654/16 **גל שרר נ' מדינת ישראל** (27.02.2017); ע"פ 1274/16 **עווד נ' מדינת ישראל** (6.10.2016); ע"פ 3623/13 **ברון נ' מדינת ישראל** (26.11.2014); ע"פ 9482/09 **ביטון נ' מדינת ישראל** (24.7.2011)).

22. כפי שצוין בתסקיר שירות המבחן, הנאשם הביע רצון לשקם את אורחות חייו, ולדבריו נמנע מצריכת סמים מאז מעצרו. שירות המבחן התרשם כאמור מקשייו של הנאשם להיענות לגבולות חיצוניים, באופן שבא לידי ביטוי גם במסגרת שב"ס, וכן מקשייו לבצע שינוי בדפוסיו הבעייתיים, על אף מספר ניסיונות טיפוליים כמתואר בתסקיר, שלא נחלו הצלחה. בהקשר זה אציין כי לא הוצגו לפניי ראיות לצורך הקביעה כי הנאשם נפלט מהמסגרת הטיפולית בעקבות התנהלות חריגה, או התנכלות של הצוות הטיפולי כלפיו, כפי שנטען מטעמו.

לצד זאת, כפי שצינתי, לא מצאתי להקל ראש בהבעת הרצון מצד הנאשם להיגמל מסמים ולשקם את אורחות חייו, על אף הספק שהעלה שירות המבחן ביחס לכנות רצונו בשלב זה, ובהינתן המלצת שירות המבחן כי הנאשם אינו בשל כעת להשתלב בתהליך טיפולי משמעותי וארוך טווח, מצאתי לזקוף את רצונו של הנאשם כשיקול לקולה בענישתו בגדר המתחם ההולם, על מנת לעודדו לילך בדרך שיקומית. כולי תקווה כי חרף עונשו של הנאשם, ימצא דרכו לשיקום במסגרות המתאימות עבורו בין כתלי הכלא, ומצופה מהגורמים הרלוונטיים בשב"ס לסייע בידו ככל הניתן.

23. אשר למאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם, הרי שהכלל הוא שמי שנדון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יצווה בית משפט על הפעלת המאסר על תנאי (סעיף 55(א) לחוק העונשין). בנוסף לכך, כידוע, סעיף 58 לחוק העונשין קובע כי ככלל, תקופת המאסר המותנה ותקופת המאסר שהוטלה בשל עבירה נוספת ירצו "בזו אחר זו", קרי - באופן מצטבר (ראו ע"פ 7907/14 **ואזנה נ' מדינת ישראל** (22.2.2015)). אולם, סעיף 58 קובע גם כי תקופות מאסר עשויות להיות מופעלות באופן חופף מטעמים מיוחדים שירשמו.

בעניין דנא, לא נמצאו טעמים המצדיקים השתת העונשים באופן חופף, כחריג לכלל של הצטברות עונשים.

כפי שנקבע בפסיקה, "ככל שגדלה מידת הזיקה בין העבירה הנוכחית לבין העבירה שבגינה הוטל עונש המאסר המותנה, כך תיטה הכף לטובת החלת ברירת המחדל של צבירת עונשים על פני החלתם בחופף" (ראו: ע"פ 2336/16 ריאד מזראיב נ' מדינת ישראל (14.12.2017); ע"פ 5974/13 מוחמד עודה נ' מדינת ישראל (16.1.2014); ע"פ 8265/13 מלכיאל נ' מדינת ישראל (10.3.2016)). נוכח עברו הפלילי של הנאשם והעובדה שלא בחל מלשוב לסורו בחלוף זמן מועט מאז הרשעתו הקודמת, חרף המאסר המותנה אשר הוטל עליו בגין ביצוע מעשים דומים בעבר אשר כשלו מלהרתיעו, בעוד שגם בהרשעתו האחרונה הופעל מאסר מותנה קודם לו רובו במצטבר, הרי שהפעם נוטה הכף בבירור לכיוון ברירת המחדל של צבירת עונשים במלואה על פני החלתם באופן חופף, ולו בחלקה (ראו למשל: ע"פ 1880/14 עמאש נ' מדינת ישראל (19.11.2014)). זאת גם נוכח העובדה שעונש המאסר על תנאי שנגזר על הנאשם לא מילא, וזאת בלשון המעטה, את תכליתו ההרתעתית, והנאשם שב במהרה לסורו (ע"פ 4716/12 מדינת ישראל נ' דטסה (6.6.2013)). אשר על כן ובצירוף נסיבות העבירה הנוכחית, קיימים טעמים המצדיקים להפעיל את עונש המאסר המותנה במצטבר.

24. אשר לרכיב הקנס, נקבע לא אחת, כי ככלל בעת ענישתם של העוסקים בסחר בסמים, יש לתן משקל גדול לשאלת הרווח הכלכלי שנצמח מהעבירות. הסיבה לכך היא אופיין של עבירות אלה - הסחר בסם ולא השימוש של האדם הבודד - שכל כולן סובבות סביב בצע כסף. ענישה כלכלית מחמירה תורמת להרתעה של העבריין הספציפי ולהרתעת הרבים, והיא מהווה את תשובת המשקל ההולמת לעבירות כגון דא (ראו: ע"פ 100/14 מדינת ישראל נ' מחטייב (10.12.2014); ע"פ 7952/15 מדינת ישראל נ' אילון ישראל שץ (15.2.2016); ע"פ 5104/06 אנזור בניירישלוייל נ' מדינת ישראל (21.5.2007)). הקנס "נועד לבטא, בין היתר, ענישה בגין הרווח הכלכלי שביקש העבריין לגרוף לכיסו", ויש לקבעו באופן שיהלום את רווחיו של העבריין מביצוע העבירות (ע"פ 2996/09 פלוני נ' מדינת ישראל (11.5.2011)).

במקרה דנא, הצדדים הגיעו להסכמה בנוגע לגובה הקנס במסגרת הליך הגישור, המגיע לכדי סך התמורה ששולמה בשתי עסקאות הסמים גם יחד. בהתחשב בהיקף עסקאות הסמים בהן הורשע הנאשם בגין מעורבותו בהן, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות כמפורט לעיל, כמו גם יתר רכיבי הענישה המושתים בזאת על הנאשם, לא מצאתי לחרוג מהסכמה זו.

העונש המושת על הנאשם

25. מכל הנתונים, הטעמים והשיקולים שפירטתי לעיל, מצאתי להשית על הנאשם את העונש הבא:

א. מאסר בפועל לתקופה של 30 חודשים, אשר תימנה מיום מעצרו 27.11.2018.

ב. **הפעלת מאסר על תנאי** שהוטל על הנאשם ביום 13.6.2017 בת"פ 24027-12-16 בבית משפט השלום בתל אביב, לתקופה של 4 חודשים, אשר תרוצה במצטבר לעונש המאסר שגזרתי לעיל.

סך הכל ירצה הנאשם מאסר בפועל למשך 34 חודשים, החל מיום מעצרו.

ב. **מאסר מותנה** לתקופה של 10 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על כל עבירת סמים מסוג פשע.

ג. **מאסר מותנה** לתקופה של 4 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יבצע כל עבירת סמים מסוג עוון.

ה. **קנס** בסך 26,600 ₪ או מאסר למשך 120 יום תחתיו. הקנס ישולם ב-18 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם ביום 1.8.2021 ויתר התשלומים מדי 1 לכל חודש שלאחר מכן. פיגור בתשלום אחד מן התשלומים שנקבעו לעיל, יעמיד לפירעון מידי את יתרת הקנס שטרם שולמה ויחייב את הנאשם בתשלום תוספת פיגורים כחוק.

26. מורה על השמדת הסמים באחריות המאשימה.

יתר המוצגים - יושמדו/יחולטו/יושבו לבעליהם, לפי שיקול דעת המאשימה.

27. המזכירות תשלח העתק של גזר הדין לשירות המבחן ולשב"ס.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, ז' שבט תש"פ, 02 פברואר 2020, במעמד הצדדים.